

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 12 stycznia 2021 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. z urzędu ponownie ustalił wysokość emerytury **A. Z.**, przyznanej na podstawie art. 24 ustawy z 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z FUS (t.j. Dz.U. z 2020 r., poz. 53 ze zm.) od 06.04.2013 r., tj. od dnia, od którego mogła być podjęta wypłata emerytury oraz podjął wypłatę tej emerytury od dnia 1 kwietnia 2016 roku i wypłacił wyrównanie za okres od dnia 1 kwietnia 2016 roku do dnia 31 grudnia 2020 roku. Zakład wskazał, że podstawa obliczenia emerytury nie podlega pomniejszeniu o kwoty pobranych wcześniej emerytur i że wysokość emerytury została obliczona od podstawy obliczenia niepomniejszonej o kwoty pobranych wcześniej emerytur. Organ rentowy podał, że: podstawa obliczenia emerytury wynosi 358951,61 zł (345385,83 zł + 13565,78 zł), a po przeliczeniu kapitału początkowego na wniosek z dnia 28 kwietnia 2016 roku : 420267,17 zł (406701,39 zł + 13565,78 zł). Wysokość emerytury od dnia 6 kwietnia 2013 roku wynosi 1410,42 zł. Wysokość emerytury od dnia 1 stycznia 2021 roku wynosi 1922,09 zł. Jednocześnie od dnia 1 stycznia 2021 roku Zakład wstrzymał wypłatę wcześniejszej emerytury przyznanej w decyzji z dnia 28 marca 2008 roku, a kwoty wypłacone z tego tytułu po dniu 1 kwietnia 2016 roku do dnia 31 grudnia 2020 roku zalicza się na poczet emerytury ustalonej w niniejszej decyzji, która w tym okresie jest świadczeniem korzystniejszym.

(decyzja – k. 44-46 plik III załączonych do sprawy akt organu rentowego)

Odwołanie od w/w decyzji wniosła **A. Z.** domagając się jej zmiany i wnosząc o ponowne przeliczenie i ustalenie wysokości emerytury przyznanej jej na podstawie art. 24 ustawy emerytalnej oraz wyrównanie od dnia jej podjęcia tj. od dnia 6 kwietnia 2013 roku. W uzasadnieniu, wskazała, że, w dokonany przez ZUS wyliczeniu, i wyrównaniu, nie uwzględniono okresu 06.04.2013 r. – 31.03.2016 r.

(odwołanie – k. 3)

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniosł o jego oddalenie, podnosząc argumentację jak w zaskarżonej decyzji.

(odpowiedź na odwołanie – k. 5-6)

W piśmie procesowym z dnia 9 kwietnia 2021 roku skarżąca wniosła o ponowne przeliczenie wysokości jej emerytury z uwzględnieniem:

- pracy w szczególnych warunkach przez cały okres jej zatrudnienia;
- pominiętych w wyliczeniach lat pracy 2013 do 2016;
- należnych odsetek.

(pismo – k. 10)

W piśmie procesowym z dnia 12 maja 2021 roku wnioskodawczyni wskazała, że domaga się wyrównania należnej jej emerytury przy uwzględnieniu orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego z dnia 6 marca 2019 roku sygn. akt P 20/16.

(pismo – k. 15 – 15 verte)

Postanowieniem z dnia 25 maja 2021 roku tutejszy sąd w związku ze zgłoszeniem przez **A. Z.** w piśmie procesowym z dnia 12 maja 2021 roku żądania przyznania przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. prawa do rekompensaty z tytułu pracy w szczególnych warunkach w pkt 1 sentencji wyłączył żądanie przyznania przez organ rentowy prawa do rekompensaty z tytułu pracy w szczególnych warunkach i w pkt 2 sentencji na podstawie art. 477 § 2

k.p.c. żądanie A. Z. przyznania przez organ rentowy prawa do rekompensaty z tytułu pracy w szczególnych warunkach przekazał Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. celem rozpoznania.

(postanowienie – k. 25-25 verte)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

A. Z. urodziła się w dniu (...).

(okoliczność bezsporna)

Ubezpieczona była uprawniona do emerytury, w wieku obniżonym, na mocy decyzji z **28.03.2008 r.**

(decyzja – k. 41 plik I załączonych do sprawy akt organu rentowego)

Decyzją z 23.05.2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. przyznał ubezpieczonej emeryturę od osiągnięciu wieku emerytalnego, której wysokość obliczono z zastosowaniem art. 26 ustawy z 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U. z 2009 r., Nr 153, poz. 1227 ze zm.).

Podstawa obliczenia emerytury ustalona w kwocie 358951,61 zł ulega pomniejszeniu o kwoty wypłaconego wyrównania, tj. o 80638,08 zł. Podstawa obliczenia emerytury ustalona na nowo podlega podzieleniu przez średnie dalsze trwanie życia służące do obliczenia emerytury w decyzji o przyznaniu emerytury, tj. przez 254,50 m-cy.

- kwota składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji wynosi (...).78 zł
- kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego wynosi (...).83 zł
- suma kwot pobranych emerytur po uwzględnieniu kwoty wypłaconego

wyrównania wynosi 80638,08 zł

- średnie dalsze trwanie życia wynosi 254,50 m-cy;
- wyliczona kwota emerytury wynosi 1093,57 zł.

Wysokość emerytury została obliczona zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 ustawy emerytalnej: $[((...),78 + (...),83) - (...),08] / 254,50 = 1093,57$ zł.

Emerytura ustalona niniejszą decyzją została zawieszona, ponieważ jest świadczeniem mniej korzystnym.

(decyzja – k. 19-20 plik III załączonych do sprawy akt organu rentowego)

W dniu **29.07.2019 r.** ubezpieczona złożyła w ZUS-ie wniosek o ponowne obliczenie świadczenia emerytalnego w związku z orzeczeniem TK z 6.03.2019 r

(wniosek – k. 30-30 verte plik III załączonych do sprawy akt organu rentowego)

Wyrokiem z 6.03.2019 r. w sprawie P 20/16 Trybunał Konstytucyjny orzekł, że art. 25 ust. 1 b ustawy z 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2018 r. poz. 1270 oraz z 2019 poz. 39) w brzmieniu obowiązującym do 30.09.2017 r. w zakresie w jakim dotyczy urodzonych w (...) r. kobiet, które przed 1.01.2013 r. nabyły prawo do emerytury na podstawie art. 46 tej ustawy jest niezgodny z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

(okoliczność znana notoryjnie)

Decyzją z **03.09.2019 r.** Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. na skutek wniesienia skargi o wznowienie postępowania przez **A. Z.** w związku z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z 6.03.2019 r., P 20/16, odmówił wznowienia postępowania w sprawie.

W uzasadnieniu, ZUS wskazał, że wnioskodawczyni wniosła skargę w dniu 29 lipca 2019 roku, tj. po ustawowym terminie Zakład odmówił wznowienia postępowania. Zgodnie z art. 146 § 1 k.p.a. uchylenie decyzji z powodu orzeczenia przez Trybunał Konstytucyjny niezgodności aktu normatywnego z Konstytucją, na podstawie którego została wydana decyzja nie może nastąpić jeżeli od dnia doręczenia decyzji upłynęło 5 lat. Od dnia doręczenia decyzji z dnia 23 maja 2013 roku upłynęło 5 lat, nie jest możliwe więc jej uchylenie.

(decyzja – k. 31 plik III załączonych do sprawy akt organu rentowego)

Decyzją z dnia 3 września 2019 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. odmówił przywrócenia terminu do wniesienia skargi o wznowienie postępowania.

(decyzja – k. 32 plik III załączonych do sprawy akt organu rentowego)

Decyzją z dnia 3 września 2019 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. po rozpatrzeniu wniosku skarżącej z dnia 29 lipca 2019 roku ponownie ustalił wysokość jej emerytury od 1 lipca 2019 roku, tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek. Jednocześnie wskazano, że emerytura ustalona niniejszą decyzją została zawieszona ponieważ jest świadczeniem mniej korzystnym.

(decyzja – k. 33-34 verte plik III załączonych do sprawy akt organu rentowego)

W dniu **31.08.2020 r.** ubezpieczona złożyła w ZUS-ie wniosek o ponowne obliczenie świadczenia emerytalnego bez zastosowania mechanizmu pomniejszania podstawy jej obliczenia o sumę kwot pobranych emerytury wcześniejszych zgodnie z ustawą z dnia 19 czerwca 2020 roku o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

(wniosek – k. 38-38 verte plik III załączonych do sprawy akt organu rentowego)

Decyzją z dnia 12 stycznia 2021 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. z urzędu ponownie ustalił wysokość emerytury **A. Z.** przyznanej na podstawie art. 24 ustawy z 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z FUS (t.j. Dz.U. z 2020 r., poz. 53 ze zm.) od 06.04.2013 r., tj. od dnia, od którego mogła być podjęta wypłata emerytury oraz podjął wypłatę tej emerytury od dnia 1 kwietnia 2016 roku i wypłacił wyrównanie za okres od dnia 1 kwietnia 2016 roku do dnia 31 grudnia 2020 roku. Zakład wskazał, że podstawa obliczenia emerytury nie podlega pomniejszeniu o kwoty pobranych wcześniej emerytur i że wysokość emerytury została obliczona od podstawy obliczenia niepomniejszonej o kwoty pobranych wcześniej emerytur. Organ rentowy podał, że: podstawa obliczenia emerytury wynosi 358951,61 zł (345385,83 zł + 13565,78 zł), a po przeliczeniu kapitału początkowego na wniosek z dnia 28 kwietnia 2016 roku : 420267,17 zł (406701,39 zł + 13565,78 zł). Wysokość emerytury od dnia 6 kwietnia 2013 roku wynosi 1410,42 zł. Wysokość emerytury od dnia 1 stycznia 2021 roku wynosi 1922,09 zł. Jednocześnie, od dnia 1 stycznia 2021 roku, Zakład wstrzymał wypłatę wcześniejszej emerytury, przyznanej w decyzji z dnia 28 marca 2008 roku, a kwoty wypłacone, z tego tytułu, po dniu 1 kwietnia 2016 roku do dnia 31 grudnia 2020 roku, zalicza się na poczet emerytury, ustalonej w niniejszej decyzji, która, w tym okresie, jest świadczeniem korzystniejszym.

(decyzja – k. 44-46 plik III załączonych do sprawy akt organu rentowego)

Ustalenia faktyczne, Sąd poczynił na podstawie całokształtu materiału dowodowego, zgromadzonego w procesie, w szczególności, w oparciu o dokumenty, zawarte w aktach sprawy, w tym o dokumenty z akt emerytalnych wnioskodawczyni. Podnieść należy, że stan faktyczny był, co do zasady, bezsporny między stronami.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie, wyrok został wydany, na podstawie art. 148¹§1 k.p.c., na posiedzeniu niejawnym. Sąd Okręgowy uznał, bowiem, że przeprowadzenie rozprawy nie jest konieczne, albowiem materiał dowodowy pozwala na ustalenie wszystkich istotnych dla rozstrzygnięcia sporu okoliczności, a stanowiska stron zostały jasno sformułowane. W rozpoznawanej sprawie strony nie wnosiły o rozpoznanie sprawy na rozprawie w pierwszym piśmie procesowym, a złożone dotychczas pisma procesowe przez każdą ze stron dawały podstawę do przyjęcia, że przeprowadzenie rozprawy nie jest konieczne. Zdaniem Sądu w przypadku, gdyby głosy stron miałyby się ograniczyć tylko do powtórzenia argumentacji zawartej w złożonych do akt sprawy pismach procesowych, to wyznaczanie rozprawy tylko w tym celu nie byłoby uzasadnione (tak wyrok SA w Gdańsku z 26.06.2018, III AUa 1815/17). Sprawa nie miała zresztą charakteru wielowątkowego, ani wymagającego wyjaśnienia twierdzeń stron, czy odniesienia się do złożonych wniosków dowodowych. Sąd Okręgowy uznał, że w tym stanie rzeczy n/n sprawa w świetle jednoznacznych stanowisk stron i zebranych dokumentów nie budziła żadnych wątpliwości (por. wyrok SA w Warszawie z 26.04.2018 r., VI ACa 1694/17).

Wstępnie wskazać należy, że kwestie tj. równego traktowania kobiet urodzonych (...) w świetle zasad przeliczenia ich emerytur w wieku powszechnym była już przedmiotem rozpoznania Trybunału Konstytucyjnego w sprawie P 20/16 zakończonej wyrokiem z 6.03.2019 r.

W tym względzie wnioskodawczyni dysponuje w/w wiedzą, skoro sama w dniu **29.07.2019 r.** złożyła w ZUS-ie wniosek o ponowne obliczenie świadczenia emerytalnego w związku z orzeczeniem TK z 6.03.2019 r.

Przechodząc do oceny merytorycznej zasadności odwołania, Sąd Okręgowy zważył, że zgodnie z **art. 194i** ustawy z 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U. z 2021 r. poz. 291) do ustalenia podstawy obliczenia emerytury, o której mowa w art. 24, ubezpieczonego urodzonego w (...) r., nie stosuje się przepisu art. 25 ust. 1 b, jeżeli wniosek o przyznanie tej emerytury zgłosi w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy z 19.06.2020 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. poz. 1222), pod warunkiem, że prawo do emerytury przed osiągnięciem wieku emerytalnego ma ustalone na podstawie wniosku złożonego przed dniem 1.01.2013 r.

Z kolei, stosownie do treści **art. 194j ust. 1** ustawy emerytalnej, kwotę emerytury przyznanej na podstawie art. 24 ubezpieczonemu urodzonemu w (...) r., który wcześniej pobierał emeryturę, wymienioną w **art. 25 ust. 1b**, na podstawie wniosku złożonego przed dniem 1 stycznia 2013 r., ustala się ponownie od podstawy ustalonej z zastosowaniem art. 194i. Przeliczeniu podlega podstawa obliczenia emerytury przyjęta w decyzji o ustaleniu prawa do emerytury (art. 194j ust. 2 ustawy emerytalnej). Do ustalenia nowej kwoty emerytury przyjmuje się średnie dalsze trwanie życia przyjęte w decyzji o ustaleniu prawa do emerytury, a następnie uwzględnia się kolejne zmiany wysokości świadczenia (**art. 194j ust. 3 ustawy** emerytalnej). Emerytura w ponownie ustalonej wysokości przysługuje od dnia, od którego podjęto wypłatę emerytury przyznanej na podstawie art. 24, a w przypadku gdy prawo do tej emerytury było zawieszane - od dnia, od którego mogłaby być podjęta jej wypłata (**art. 194j ust. 4 ustawy** emerytalnej). Jeżeli ponownie ustalona wysokość emerytury przyznanej na podstawie art. 24 jest wyższa od wypłacanej dotychczas, emerytowi wypłaca się wyrównanie. Kwotę wyrównania stanowi różnica między sumą kwot emerytur, jakie przysługiwałyby w okresie od dnia, o którym mowa w ust. 4, do dnia wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, z uwzględnieniem ich waloryzacji, a sumą kwot wypłaconych w tym okresie (**art. 194j ust. 5** ustawy emerytalnej).

W niniejszej sprawie skarżąca stoi na stanowisku, iż wydając zaskarżoną decyzję ZUS dokonał wyliczenia przysługującej jej emerytury, zaś w wyrównaniu nie uwzględniono okresu od 06.04.2013 r – 31.03.2016 r.

Należy przypomnieć, że wnioskodawczyni złożyła wniosek o przyznanie prawa do emerytury powszechnej w dn. **24.04.2013 r.** Wniosek ten nie został cofnięty, przed uprawomocnieniem decyzji o przyznaniu emerytury powszechnej decyzją z **23.05.2013 r.**, a zatem wywołał on nieodwracalne skutki prawne.

Ponadto należy podkreślić, że przepis **art. 25 ust. 1b ustawy** emerytalnej nie został usunięty z porządku prawnego wobec wszystkich ubezpieczonych, a jedynie wobec osób z rocznika 1953. Do pozostałych ubezpieczonych ma on nadal zastosowanie.

Brak, tym samym, podstaw do przyjęcia, że wnioskodawczyni została nierówno potraktowana w zakresie prawa do zabezpieczenia społecznego po osiągnięciu wieku emerytalnego. Wręcz przeciwnie, art. 194j ustawy emerytalnej, wprowadził dla ubezpieczonych z rocznika 1953 wyjątek, w stosunku dla pozostałych ubezpieczonych, w postaci korzystniejszej regulacji, polegającej na wyeliminowaniu przy ustalaniu wysokości emerytury art. 25 ust. 1b ustawy emerytalnej.

Wnioskodawczyni podjęła samodzielnie decyzję, składając wniosek emerytalny w dn. **24.04.2013** r., co do daty przejścia na emeryturę. Data przejścia na emeryturę decyduje o tym w jaki sposób obliczana jest wysokość świadczenia.

W realiach n/n sprawy na mocy zaskarżonej decyzji z **12.01.2021** r. na podstawie art. 194j ustawy emerytalnej z urzędu w związku z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z 6.03.2019r. w sprawie P 20/16 ponownie ustalono dla ubezpieczonej wysokość emerytury przyznanej na podstawie art. 24 ustawy z 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z FUS (t.j. Dz.U. z 2020 r., poz. 53 ze zm.) od dnia 6.04.2013 r. tj. od dnia od którego mogła być podjęta wypłata tej emerytury. Jednocześnie organ rentowy podjął wypłatę tej emerytury od dnia 1 kwietnia 2016 roku i wypłacił wyrównanie za okres od dnia 1 kwietnia 2016 roku do dnia 31 grudnia 2020 roku. Podstawa obliczenia emerytury nie podlega pomniejszeniu o kwoty pobranych wcześniejszych emerytur. Wysokość emerytury została obliczona od podstawy obliczenia niepomniejszonej o kwoty pobranych wcześniejszych emerytur.

Wysokość emerytury nabytej wraz z osiągnięciem powszechnego wieku emerytalnego w zaskarżonej decyzji z **12.01.2021** r. określono zatem zgodnie z zasadami wynikającymi z art. 26 w/w ustawy emerytalnej, z pominięciem art. 25 ust 1 b tej ustawy, czyli podstawy emerytury nie pomniejszono o sumę kwot pobranych emerytur.

Stosownie bowiem do treści wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 6.03.2019 r. w sprawie P 20/16: art. 25 ust. 1 b ustawy z 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2018 r. poz. 1270 oraz z 2019 poz. 39) w brzmieniu obowiązującym do 30.09.2017 r. w zakresie w jakim dotyczy urodzonych w (...) r. kobiet, które przed 1.01.2013 r. nabyły prawo do emerytury na podstawie art. 46 tej ustawy jest niezgodny z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej (OTK-A 2019/11).

W dniu 10.07.2020 r. weszła w życie ustawa z 19.06.2020 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. poz. 1222; dalej także jako ustawa zmieniająca). Ustawa ta dostosowała przepisy do orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego z 6.03.2019 r., P 20/16, wprowadzając możliwość obliczenia wysokości emerytury powszechnej bez pomniejszania podstawy jej obliczenia.

Ustawa zmieniająca w art. 1 dodała do ustawy emerytalnej art. 194i, na mocy którego osoby urodzone w (...) r., pobierające wcześniejszą emeryturę przyznaną przed 2013 r., mogą obecnie przejść na emeryturę powszechną bez pomniejszania podstawy jej obliczenia o kwoty wypłaconej dotychczas wcześniejszej emerytury. Natomiast osobom, które przeszły już z wcześniejszej emerytury na emeryturę powszechną świadczenie to zostanie przeliczone o czym z kolei stanowi przepis art. 194j ustawy emerytalnej.

Sytuacja prawna ubezpieczonej z rocznika 1953, która przeszła na emeryturę w 2013 r., **jest odmienna** od sytuacji ubezpieczonych z rocznika 1953, którzy wniosek o emeryturę złożyli zgodnie z art. 194 i ustawy emerytalnej w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy z 19.06.2020 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. poz. 1222). Inna jest bowiem data przejścia na emeryturę tych osób, co ma wpływ na sposób obliczenia świadczenia. Nie jest to nierówność wobec prawa. Każdy bowiem z ubezpieczonych z rocznika 1953 r. miał prawo do samodzielnego podjęcia decyzji o tym, w jakiej dacie przejdzie na emeryturę. Dodatkowo należy zauważyć, że prawo do zabezpieczenia społecznego zostało ustalone w najwyższym hierarchicznie aktem jakim w

porządku krajowym jest Konstytucja RP. W myśl art. 67 ust. 1 Konstytucji RP, obywatel ma prawo do zabezpieczenia społecznego w razie niezdolności do pracy ze względu na chorobę lub inwalidztwo oraz po osiągnięciu wieku emerytalnego. Zakres i formy zabezpieczenia społecznego określa ustawa. Tym samym, z art. 67 ust. 1 Konstytucji RP nie da się wyprowadzić konstytucyjnego prawa do konkretnej postaci świadczenia społecznego, a podstawą ewentualnych roszczeń osób ubiegających się o rentę, emeryturę czy inną formę zabezpieczenia społecznego mogą być przepisy ustaw (ewentualnie rozporządzeń wykonawczych wydanych w granicach upoważnienia ustawowego), regulujące szczegółowo te kwestie (tak Sąd Najwyższy - Izba Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w postanowieniu z 24.01.2019 r., I UK 4/18, L.).

Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, że zaskarżoną decyzją z 12.01.2021 r. przeliczono świadczenie wnioskodawczyni **z poszanowaniem w/w zasad czyli bez pomniejszenia podstawy emerytury wnioskodawczyni o sumę kwot pobranych emerytur.**

Wysokość emerytury ponownie ustalono zaskarżoną decyzją z **12.01.2021** r., w której to wskazano, że wysokość emerytury od dnia 1 stycznia 2021 roku wynosi 1922,09 złotych, podczas gdy kwota uprzednio ustalonej emerytury decyzją z **23.05.2013** r. wynosiła 1093,57 zł.

W tym stanie rzeczy, odwołanie wnioskodawczyni, jako pozbawione uzasadnionych argumentów, nie podlegało uwzględnieniu. Warto zauważyć, że skarżąca we wniosku z dnia **29.07.2019 r.**, wniosła o ponowne obliczenie świadczenia emerytalnego, w związku z orzeczeniem TK z 6.03.2019 r

Sąd Okręgowy zważył, że, zarówno w doktrynie, jak i judykaturze podkreśla się odrębność instytucji nabycia prawa do świadczenia, od jego wypłaty. Zgodnie z art. 100 ustawy z 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, prawo do świadczeń określonych w ustawie powstaje z dniem spełnienia wszystkich warunków wymaganych do nabycia tego prawa.

Ponadto Sąd Okręgowy zważył, że Sąd Najwyższego - Izba Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, w postanowieniu z 21.10.2020 r., I UK 377/19, przyjął, że rozpoznanie wniosku o ustalenie prawa do emerytury wymaga - o ile przepisy prawa nie stanowią inaczej - potwierdzenia tego prawa oraz jego wysokości według stanu prawnego obowiązującego w dniu złożenia wniosku.

W przypadku ubezpieczonej, realizacja przesłanek warunkujących prawo do emerytury powszechnej z art. 24 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych nastąpiła z dniem **06.04.2013** roku. Skarżąca nabyła zatem prawo do świadczenia na podstawie przepisów obowiązujących w dniu **06.04.2013** r., dlatego też do ustalenia wysokości świadczenia stosuje się przepisy obowiązujące w tej dacie, chyba że ustawa stanowi inaczej.

Takim wyjątkiem przy ustalaniu wysokości emerytury powszechnej wnioskodawczyni jest art. 194j ustawy emerytalnej, w zakresie w jakim pozwala na pominięcie stosowania art. 25 ust. 1b ustawy emerytalnej.

Obecnie obowiązujący przepis art. 194j ustawy emerytalnej pozwala przy ustaleniu wysokości emerytury powszechnej wnioskodawczyni według stanu z kwietnia 2013 r. jedynie na pominięcie przy obliczeniu niekonstytucyjnego wobec niej art. 25 ust. 1b ustawy emerytalnej, czyli nie pomniejszanie podstawy wymiaru emerytury o sumę kwot pobranych wcześniej emerytur. Wszystkie pozostałe składniki stanowiące podstawę obliczenia emerytury powszechnej pozostają niezmiennie i wynikają z decyzji z **23.05.2013** r., a dotyczy to: składek zaewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji, zwaloryzowanego kapitału początkowego oraz średniego dalszego trwania życia.

Tym samym, w dokonanym zaskarżoną decyzją z **12.01.2021** r., przeliczeniu świadczenia wnioskodawczyni, nie sposób dopatrzeć się jakichkolwiek nieprawidłowości, skoro ZUS, zgodnie z art. 194j ustawy emerytalnej, z urzędu, ponownie ustalił odwołującej wysokość emerytury powszechnej od **06.04.2013** r. tj. od dnia, od którego mogła być podjęta wypłata świadczenia. Podkreślić należy, że wysokość tej emerytury nie jest ustalana na nowo, na datę wydania zaskarżonej aktualnie decyzji z **12.01.2021** r., tak jak chce skarżąca, ale jest przeliczana, **z zastosowaniem art. 194j ustawy** emerytalnej. Ustalona podstawa obliczenia emerytury, **nie została już pomniejszona** w

zaskarżonej decyzji z **12.01.2021** r. o sumę kwot pobranych emerytur. Emerytura w ponownie ustalonej wysokości przysługuje wnioskodawczyni od dnia, od którego mogłaby być podjęta wypłata emerytury - czyli od dnia **06.04.2013** r. (art. 194j ust. 4 ustawy emerytalnej). W taki właśnie, prawidłowy, sposób ZUS, z urzędu, ustalił ponownie wysokość emerytury wnioskodawczyni.

Reasumując - Sąd Okręgowy uznał, że organ rentowy prawidłowo dokonał ponownego ustalenia wysokości emerytury wnioskodawczyni, trafnie uznając, że spełnia ona warunki do przeliczenia z urzędu jej świadczenia, zgodnie z regulacją art. 194j ustawy emerytalnej.

Mając na względzie wskazane okoliczności, Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., oddalił odwołanie wnioskodawczyni, jako niezasadne.

ZARZĄDZENIE

Odpis uzasadnienia doręczyć wnioskodawczyni (pouczenie dokonane na mocy zarządzenia z dnia 28.06.2021r. k. 28 odwr)